

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4316/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 296/22 од 30.11.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 296/22 од 30.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гжрр 296/22 од 30.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 163/21 од 22.09.2022. године, обавезана је тужена да тужиљи због повреде права на суђење у разумном року исплати на име накнаде имовинске штете 1.338.484,06 динара са законском затезном каматом од 25.10.2021. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 36.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гжрр1 296/22 од 30.11.2022. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23). Правноснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете која је тужиљи изазвана повредом права на суђење у разумном року у смислу одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року. О праву тужиље, висини тражене накнаде и начину обрачуна камате, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Побижана пресуда усклађена је и са правним ставовима о одговорности државе за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизмирена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року (закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, допуњен на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године). Указивање у ревизији на другачије одлуке апелационих судова којима је евентуално одлучено другачије о истом правном питању, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер одлука о основаности тужбеног захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Како на основу изнетог нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиженог дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде имовинске штете поднета је 25.10.2021. године. Вредност предмета спора побиженог дела је 1.338.484,06 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побиженог дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић